

bēgļu ceļā

< < Kad Martins šo situāciju izklāstījis *tviterī*, divu dienu laikā tranzīta bēgļu palīdzībai saziņots vairāk nekā tūkstošis eiro. Par šo naudu tiek pirkti pārtika un apmaksāta naktsmītne gadījumos, ja cilvēkiem, gaidot uz prāmi, šeit jāpārnakšņo.

Bēgļus "Liepu Hostelī" palīdz izmitināt pašvaldība, arī Liepājas Neredzīgo biedrība bez maksas atvēlējusi savas telpas. Tāpat naktsmītņi palīdz sarūpēt organizācija "Tabitas sirds". Dzeramā ūdens ražotājs "Lielbātas avots" tranzīta bēgļiem ziedojis 675 litrus ūdens, ar ziedojumiem palīdz arī Liepājas Sv. Meinarda katoļu baznīcas draudzes centrs.

Prāmju terminālī brīvprātīgie izveidojuši bērnu stūrīti, lai mazajiem ukraiņiem ir kur pavadīt laiku, gaidot prāmi. "Paldies "Terabalt", ka atbalstīja šo iniciatīvu, atvēlot mums arī telpas, kur novietot mantas," pauž Martins.

Trešdienas pievakarē termināļa pasažieru uzgaidāmā zāle ir cilvēku pilna. Brīvprātīgā palīdzē Oļā, kas Liepājā no Ukrainas ieradusies maija pirmajā pusē, saviem tautiešiem no liela katla lej zupu, bet liepājniece Nataļja Solovjova uzmana, lai viss notiek raiti, lai ikviens saņemtu vajadzīgo palīdzību un atbildi uz neskaidriem jautājumiem.

Ikdienā viņa strādā šūšanas

uzņēmumā. Darba diena beidzoties pulksten 17, bet pēc stundas viņai jau jābūt ostā, lai veiktu savus brīvprātīgos pienākumus, kas reizēm ieilgstot pat līdz vēlam vakaram. "Pēc darba uzreiz skrienam pēc zupas, ja vajag, to mājās uzsildām, pa ceļam nopērkam maizi, lai tā būtu svaiga, un tad dodamies uz termināli. Citas meitenes ik dienu gatavo sviestmaizes – kā no rīta sāk, tā vakarā beidz," viņa pastāsta, norādot, ka visvairāk pietrūkstot palīgu, lai darbu varētu organizēt maiņās.

Nesen viņa ar vīru rosījusies līdz pusvieniem naktī, jo no Harkivas ar vecu *žiguli* Liepājā ieradīs kāds vīrietis ar trim suņiem.

NEPIECIEŠAMĀ PALĪDZĪBA

Brīvprātīgajiem Liepājā ļoti noderētu papildspēki:

- cilvēki, kas ar saviem transportlīdzekļiem gatavi pārvadāt bēgļus no autoostas līdz prāmju terminālim (kaut reizi nedēļā),
- jaunieši, kuri varētu pieskatīt un nodarbināt mazos Ukrainas bērnus, kamēr viņi gaida prāmi.
- Bēgļiem ļoti nepieciešami koferi, bērni priecātos par saldumiem.
- Ikviens, kurš gatavs pievienoties brīvprātīgajiem vai sniegt atbalstu bēgļiem, aicināts sazināties, sūtot e-pastu uz: help_ukraine_liepaja@inbox.lv vai izmantot lietotnes "Telegram" kanālu – [helpUkraineLiepaja](https://t.me/helpUkraineLiepaja).

Palīgiem tad bijis jāmeklē viesu nams ārpus pilsētas, kas būtu gatavs uzņemt arī mājdzīvniekus. Turklāt izrādījies, ka vīrietim nav naudas, tāpēc Nataļja ar vīru par savu naudu uzpildījuši viņa auto ar gāzi, kā arī nopirkuši barību suņiem.

"Viņš stāstīja, kā braucis apšaudes laikā, kad lidojušas bombas, kā suņi gaudojuši, kad tas

sprāgušas... Ziniet, smagi ir tas, ka visi cilvēki cenšas izstāstīt savu stāstu un tie visi ir atšķirīgi. Daudzi cilvēki vēlas vienkārši izrunāties, un tad viņi man stāsta un stāsta... Viena sieviete man teica – es savu vīru zem balkona apraku. Kā, lai to... Tas ir morāli grūti, tāpēc mēs šeit katru dienu vienkārši sadegam," skumji nosaka Nataļja.▶

"Mēs viņu zvērības neaizmirsīsim"

● ILZE OZOLIŅA

24. februāra agrā rītā Krievijas karaspēks iebruka Ukrainā, cerot uz ātru uzvaru. Taču 3. jūnijā apritēja jau kara 100. diena. Ukraiņi nepadodas un negrasās to darīt, intervijā "Kurzemes Vārdam" vairākkārt uzsver Ukrainas vēstnieks Latvijā Oleksandrs Miščenko.

– Vai Ukrainas aizstāvju cīņas spars nemazinās?

– Protams, visi ir noguruši un gaida šī kara beigas, bet tikai ar nosacījumu, ka tā būs Krievijas kapitulācija. Lai tā aizvāc karaspēku no mūsu valsts, un tikai tad Ukraina var sēsties pie pārrunu galda, risinot tālākos jautājumus, – to, kā Krievija kompensēs mūsu valstij nodarītos zaudējumus utt. Ukrainas armija neapstāsies, lai atdotu savas valsts teritoriju, šādi pārtraucot karu. Daži Rietumu politiķi gan sākuši bīdīt Kremļa naratīvu, šādi vēloties radīt ilūziju, ka ir ceļš karadarbības pārtraukšanai un ka vajag tikai, lai Ukraina tam piekrist. Taču Ukraina nekad nepiekrītīs Krievijai atdot daļu no savas teritorijas!

– Kā vērtējat, ka atsevišķu Eiropas valstu līderi tomēr cenšas izdabāt Krievijas prezidentam?

– Šodien mums palīdz arī tās valstis, kas iepriekš ne īpaši vēlējās palīdzēt. Taču šī palīdzība ir ļoti lēna. Latvija jau pirms Krievijas iebrukuma mums piegādāja stingerus (pretgaisa aizsardzības raķešu sistēmas), Igaunija – prettanku bruņojumu, raķetes "Jev-

Ukrainas vēstnieks Latvijā Oleksandrs Miščenko: "Mēs esam zaudējuši tik daudz cilvēku dzīvību, piedzīvojuši tik daudz bēdu, tāpēc nekādas vienošanās ar Kremļa režīmu noteikti nebūs."

lin", arī Polija palīdzēja. Šīs valstis saprot, ko nozīmē padomju un Putina [Krievijas prezidenta Vladimira Putina] režīms. Amerika jau sen brīdināja par Putina plāniem, bet tādas valstis kā Vācija un Francija domāja, ka joprojām ar agresoru kaut kā var vienoies. Taču mēs visi zinām vēsturi, atceramies, ka 1938. gadā arī gribēja vienoties ar Hitleru, bet rezultātā izcēlās milzīgs karš. Diemžēl Putins šodien, lai saglabātu savu varu pār tautu un tām bagātībām, kas ir Krievijai, gatavs iznīcināt Ukrainu, un pēc tam uzpirkt jebkuru politiku, kas viņam palīdzēs. Viņš cilvēkiem neko nejautā, pensijām, medicīnai, izglītībai naudu netērē, bet gan uzpērk politiķus, žurnālistus, lielus līdzekļus novirza propagandai utt. Nabadzīga valsts, lai gan tai ir milzīgas naftas un gāzes rezerves. Tas viss jau runā pats par sevi. Diemžēl krievu cilvēki nez kādēļ to neredz.

– Tas, ka Krievijas iedzīvotāji ar to samierinās, mani

tiešām raisa neizpratni.

– Varam būtu laimīgi, ka neesam piedzīvojuši tādu propagandu, bet viņi tajā dzīvo. Tomēr tas nenotiek no viņiem vainu notiekošajā. Uzskatām, ka katrs Krievijas iedzīvotājs, kurš atbalsta Putinu, ir atbildīgs par šo asiņainu karu. Domāju, ka viņi par to arī atbildēs. Sankcijas tikai pastiprināsies, un viņi tikai tagad sajūtīs, ko nozīmē dzīvot totalitārisma. Agrāk daļa vien klusēja, bet šodien šie cilvēki būs spiesti saprast, ka tas viss nepaliek bez sekām. Katra tauta ir atbildīga par savu valdību. Ja viņi ievēlēja šo diktatoru, tad lai redz, kādi tam ir rezultāti. Mēs diemžēl to šodien redzam slepkavībās, izvarošanās, marodierismā. Mēs ļoti skaidri saprotam, ka tas jāaptur, pretējā gadījumā mums mierīgas dzīves nebūs nekad. Šis režīms jāznīcina.

– Cik ilgi šis karš vēl varētu turpināties?

– Karš varētu beigties ļoti ātri, ja tagad visa pasaule mums palīdzētu ar vajadzīgiem ieročiem.

Mūsu armijai ātri gūt panākumus un atbrīvot savas pilsētas liedz pretgaisa aizsardzības sistēmas trūkums. Krievija pret Ukrainu izmanto visu, kas šajā 140 miljonu iedzīvotāju lielajā valstī ir, lai arī tā apgalvo, ka mums nav iespēju aizstāvēties pat nedēļu. Arī Lukašenko [Baltkrievijas vadonis Aleksandrs Lukašenko] teica, ka mēs noturēsimies, augstākais, četras dienas. Paldies Dievam, esam jau noturējušies vairāk nekā 100 dienas, un ir liela apņēmība, saņemot vajadzīgos ieročus, panākt to, lai Krievijas armija mūsu valsts teritorijā nekad vairs nepaceltu galvu.

– Kā vēl Latvija var palīdzēt Ukrainai?

– Latvija mūs atbalsta politikā plānā. Tur, kur mūsu nav, mēs ļoti lūdzam Latviju mūs pārstāvēt, un mēs saņemam atbalstu gan sarunās ar NATO, gan Eiropas Savienību (ES). Ļoti ceram šomēnes iegūt ES kandidātvalsts statusu. Un šeit Latvija ir viena no pasaules sabiedrības līderēm, kas aizstāv mūsu intereses sarunās ar tām valstīm, kas uz mūsu daļību ES raugās skeptiski, jo, raugi, Ukrainu nevarot uzņemt ES tāpēc, ka tur notiek karadarbība. Latvija tad arī šīm valstīm skaidro, ka tāds jau arī bija Putina mērķis – radīt karadarbības situāciju, lai neļautu Ukrainai pievienoties ES. Ja iesim pa Putina ceļu, tad arī sekosim viņa politikai. Taču mums jārikojas tieši otrādi. Mums ir vienošanās, un mūs atbalsta Latvijas Valsts prezidents, parlaments, premjerministrs un ārlietu ministrs. Tā ir milzīga Latvijas loma – būt lokomotīvei, virzot Ukrainas in-

tereses starptautiskajā sabiedrībā. Jo tuvāk būs NATO un ES, jo tālāk atiesim no Krievijas un Padomju Savienības, kas būs vēl labāks piemērs bijušajām PSRS valstīm, kuru pievienošanās mīnētajām savienībām Putins arī negrib pieļaut. Ukrainas piemērs būs rādītājs Krievijai, proti, ka Ukrainas tauta pati ievēlēja savu prezidentu un padzina to valsts vadītāju – Viktoru Janukoviču, kurš apzagās un pārdeva Ukrainu. Protams, ka viņam [Putinam] tās ir šausmas, jo ja Krievijas tauta sāks vēlē prezidentu, tādi kā Putins varai tuvumā pat netiks. Vēl jo vairāk – viņus iesēdinās cietumā. Taču tagad viņš var peldēties greznībā, par miljardiem pirkto pilis, jahtas. Protams, ka šādi viņš vēlas dzīvot arī turpmāk. Tomēr tā vairs nebūs.

– Ne reizi vien izskanējis, ka Krievijas prezidents ir nopietni slims. Kā jūs to vērtējat?

– Nezinu, nevēlos to komentēt. Jāņem vērā, ka viņš tomēr vairs nav jauns cilvēks, un mēs bažījamies, ka šādā vecumā Putinam var būt arī daudz citu iemeslu neieredzēt visu pasauli. Jo viņam ir ļoti daudz naudas, bet viņam to neļauj tērēt pēc savas patikas – opozicionāra Alekseja Navaļņija komanda seko līdzi tam, kur un kā viņš dzīvo utt. Tāpēc arī Putins nīst visu pasauli, bet, ja piedevām viņš vēl ir slims, tad tas ir vēl bīstamāk, jo cilvēkus neieredzēs vēl vairāk. Tāpēc, jo ātrāk mēs likvidēsim šo režīmu, jo ātrāk tiks ieviesta vismaz kaut kāda kārtība Krievijā, kas varbūt būs citādāka. Bet mēs viņu zvērības neaizmirsīsim.▶